

ikke er flet med fuldkommen Neiagtighed, at paalægge Assessor B. Sveinsson at begynde uopholdelig paa at indføre de manglende Vota i Voteringsprotokollen og at bringe den å jour, ligesom bemeldte Protokol vil for Eftertiden blive opbevaret i Overrettens Arkivlokale, saa at den heromhandlede Forsømmelse ikke oftere vil kunne finde Sted.

Reykjavik den 15de Juni 1870.

Th. Jonasson.

Til

Stiftamtmanden i Island.

Str. H. (Erklæring af Justitiarius til Stiftamtmanden angaaende Assessor B. Sveinssons Forhold som Embedsmand m. m.)

Deres Høivelbaarenhed har i meget ærede Skrivelse af 9de denne Maaned, foranlediget ved den af Assessor B. Sveinsson udviste Forsømmelse med Hensyn til Førelsen af Overrettens Voteringsprotokol, forlangt min tjenstlige og uforbeholdne Erklæring angaaende Assessor B. Sveinssons Forhold, baade som Embedsmand, og i det Hele taget forsaavidt det maatte være mig bekjendt, ligesom og mine Ytringer om, hvorvidt hans Forbliven i det ham betroede Embede, maatte anses forenelig med Rettens Værdighed.

I denne Anledning giver jeg mig den ærbødige Frihed at yttre Følgende:

Under 13de November 1868 indkom jeg efter Deres Høivelbaarenheds Befaling med min Erklæring angaaende Assessor B. Sveinssons actuelle Embedsførelse. Ved denne Leilighed besværede jeg mig over hans Forsømmelighed, baade med Hensyn til hans Votering i Sagerne, og med Hensyn til Udfærdigelsen af Domsakterne og Domsaffskrifterne, som begge medtog en meget for lang Tid. — Denne Forsømmelighed, som jeg tidligere i enkelte Tilfælde havde tilladt mig at andrage for Deres Høivelbaarenhed, troede jeg nærmest at maatte tilskrive Assessor B. Sveinssons derangerede Formuesforhold og mindre lykkelige huslige Kaar, som jeg antog, udøvede en deprimerende Indflydelse paa ham, og droge hans Tanter bort fra hans Embedsgjerning, og jeg tror endnu, at disse Momenter ikke maa overses, naar man vil bedømme den Paagældendes Embedsforhold overhovedet.

Han har i det sidstafvigte Aar baade voteret i Sagerne og udfærdiget Akterne med forsvarlig Hurtighed og ikke gjort sig skyldig i Forsømmelse, men nu foreligger der en anden Forsømmelse, hvori han har gjort sig skyldig, idet han igjennem flere Aar har forsomt at føre Rettens Voteringsprotokol, hvilken Forsømmelse han kunde skjule derved, at han havde Protokollen hjemme hos sig paa sin Bopæl, Ellidavatn, der, som bekjendt, ligger ca. 2 Mil fra Reykjavik, under det forøvrigt naturlige Foregivende, at han nødvendigvis maatte have Protokollen altid ved Haanden, naar han indførte Rettens Domme i Domsprotokollen.

Denne Skjodesløshed bærer nu vistnok Vidne om, hvor let Assessor B. Sveinsson tager sig sin Embedsgjerning, men imidlertid skjønner jeg dog ikke, at denne Forsømmelighed er uforenelig med hans Forbliven i det ham betroede Embede, om den end ikke bør hengaa upaaanket.

Men, da det er blevet mig paalagt at give en aldeles uforbeholden Erklæring over Assessor B. Sveinssons Færd og Forhold i det Hele taget, kan jeg ikke lade hans Færd og Forhold uden for Retten aldeles uomtalt; og jeg maa da efter min bedste Overbeviisning udtale, at dette Forhold efter mit Skjønne er langt fra at være i den Overensstemmelse med hans iværende Embedsstilling, som det burde være. I denne Henseende maa jeg bemærke, at jeg finder det meget anstødeligt, at han hyppig indlader sig paa og indvikler sig i Processer og Trætter, stundom af en mindre delicat Natur, og som det synes, næsten